

Vindkraften är här för att stanna under överskådlig tid. Och inget fel med det. Med dagens kunskap är det ett miljövänligt alternativ för att producera elkraft. Återstår att se hur det faller ut om 25 år då verken ska rivas och marken återställas.

Idag har dock vindkraftsindustrin två saker som den måste reda ut. Det första är lokaliseringsfrågan och det andra är backup-problematiken.

I södra Sverige förbrukar man mer el än vad som produceras inom området. I norra Sverige är det tvärtom. Det överskott som produceras överförs till södra landsdelen men vid extrema väderförhållanden räcker inte detta utan södra Sverige får importera även från Danmark och Tyskland. Det vore då naturligt att man vid en utbyggnad av vindkraft väljer en lokalisering så nära förbrukarna som det är möjligt. Men så är det inte utan man väljer att bygga i Norrland. Orsaken är enkel.

I södra Sverige är det svårt att hitta lokaliseringar som har bra vindförhållanden utan att komma i konflikt med kringboende, miljö och landskapsbild. Då är det bättre att bygga i Norrland där det finns stora obebyggda områden där ingen blir störd. En optimal lösning, kan tyckas, men inte riktigt sann.

I Kramfors kommun finns idag en konflikt där människor inte vill ha vindkraften inpå knutarna. Vindkraftsindustrin har inte i tid gjort klart för sig opinionsläget och kört fast i en planering som man inte vill backa från. Istället för att söka en ny lokalisering hotar man med, att om man inte får bygga som man vill, faller hela projektet. Det liknar utpressning. Människor i en bygd sätts under hård press med tal om arbetstillfällen och pengar till det lokala föreningslivet. Här är det på sin plats med lite vett och sans.

Den andra frågan, som vindkraftsindustrin inte vill tala om, är hur man löser problemet med backup. Varifrån ska vi få elen då det inte blåser eller blåser så hårt att verken måste stängas av och kärnkraften är utfasad? På den frågan finns idag inget svar. Det talas lite luddigt om batterier men en sådan lösning är knappast möjligt för ett pappersbruk. Möjligen i en villa och kanske i ett hyreshus. Men hur mycket utrymme kommer en sådan batteristation att kräva och vem ska betala? Och är det riskfritt med stora batterier i en villa?

I väntan på svaren och tekniska lösningar måste vi förlita oss på kärnkraften och se till att den fungerar ända tills vi hittat en hållbar lösning på vårt energibehov. Då måste vi sluta straffbeskatta kärnenergin. Inte minst industrin, ryggraden i vår ekonomi, behöver tydliga garantier om god tillgång till el till ett rimligt pris.

Svante Ivarsson

Ordförande Liberalerna Kramfors